

I. Szerkezet

A dolgozatot bevezető fejezettel kell kezdeni és befejező, összegző fejezettel kell zárni. A bevezetés tartalmazza a dolgozat témájának, céljának meghatározását, a témaválasztás indokoltságát, mutassa be a dolgozat szerkezetét, ismertesse módszerét. A befejezés a dolgozat témájának jellegétől függően például összegezheti a dolgozat alaptételeit, konklúzióját, megfogalmazhat, ha kíván, de lege ferenda javaslatokat, illetve ezekhez kapcsolódóan bemutathatja a saját véleményét.

A dolgozat elején oldalszámokat is tartalmazó tartalomjegyzéket kell elhelyezni. (Ebből is következik, hogy magának a dolgozatnak az oldalait is meg kell számozni. Ehhez használható a szövegszerkesztő ilyen funkciója.) A tartalomjegyzék elkészítését nagyban megkönnyíti a szövegszerkesztő ilyen funkciója (például Wordben Címsor formátum alkalmazása és Beszúrás–Hivatkozás–Tartalomjegyzék).

II. Irodalomjegyzék és jogforrásjegyzék

A dolgozathoz – annak végén – csatolni kell a felhasznált irodalom jegyzékét. Az irodalomjegyzékben egy-egy tételt jelentenek az egyes feldolgozott szakirodalmi források, így például önálló tétel egy-egy monográfia, tanulmánykötetekben szereplő egy-egy tanulmány, egy-egy szakfolyóirat-cikk. Az egyes forrásokat egységes és pontos bibliográfiai adatleírással együtt kell szerepeltetni. Az adatleírásban a valamennyi szükséges információ megjelölése mellett a pontok, vesszők, dőlt betűk stb. pontos alkalmazására kell ügyelni, így például: Monográfia: Kovács Kriszta: *Az egyenlőség felé*. Budapest, 2012, L'Harmattan Kiadó. (Ahol a könyv címe a dőlt) cikk tanulmánykötetben: Menyhárd Attila: Diszkriminációtilalom és polgári jog. In Sajó András (szerk.): *Alkotmányosság a magánjogban*. Budapest, 2006, CompLex. (Itt is a könyvcím dőlt) cikk szakfolyóiratban: Sári János: A rendes bíróságok alapjogi bíraskodása. *Jogtudományi Közlöny*, 2006. 1. szám. (Itt a folyóirat címe a dőlt)

A dolgozat témája jellegétől függően a feldolgozott jogszabályok, alkotmánybírói határozatok stb. jegyzékét is tartalmazhatja. Ezt a listát az irodalomjegyzéktől elválasztva, önálló jegyzékként kell szerepeltetni.

III. Hivatkozások és idézések

Valamely jogi dokumentum ismertetése, elemzése során pontosan meg kell jelölni az adott jogforrást, jogszabályhelyet. Ennek során meg kell tartani a leírás formátumára vonatkozó szabályokat, így például: a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 3. § (1) bekezdés b) pontja 15/1991. (IV. 13.) AB határozat

Az ismertetés, elemzés jellegétől függően a jogforrás megjelölése történhet a főszövegben vagy a lábjegyzetben, de ügyelni kell arra, hogy a főszövegben ne szerepeljenek sokszor olyan hosszú, illetve sok adatot tartalmazó jogforrás-megjelölések, amelyek megtörik a szöveget. Ehelyett például a pontos §-számok szerepeltethetők lábjegyzetben, a jogforrások nevét rövidíthetjük vagy a folyó szövegbe jobban illeszkedő módon is elnevezhetjük, például: a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv. vagy adatvédelmi törvény) 15/1991. (IV. 13.) AB határozat (a továbbiakban: személyi szám-határozat)

A szakirodalmi forrásokat minden esetben – szószerinti idézés és tartalmi, gondolati felhasználás esetén is – hivatkozni kell!

A szakirodalmi forrásra az idézet, bemutatott gondolat végén beszúrt lábjegyzetben kell hivatkozni. A forrásmegjelölést a már az irodalomjegyzék kapcsán ismertetett formátumban szereplő adatok mellett az idézetet, gondolatot tartalmazó oldalak oldalszám-pontosságú megjelölésével kell kiegészíteni, úgy, hogy az az olvasó számára is visszakereshető legyen, így például: Kovács Kriszta: *Az egyenlőség felé*. Budapest, 2012, L'Harmattan Kiadó, 76. oldal.

A lábjegyzet beszúrásához a szövegszerkesztő ilyen funkciója használható (Wordben Beszúrás–Hivatkozás–Lábjegyzet). A szakirodalmi források tekintetében elsősorban a tartalmi, gondolati idézés javasolt. A szószerinti (idéző jelek közötti) idézésnek csak kivételesen van helye, ha kifejezett jelentősége van a szerző eredeti megfogalmazásának.

A jogforrások idézése során ugyancsak kerülendő a rendelkezések – különösen a hosszabb összefüggő szabályok – szószerinti bemásolása a dolgozatba. A jogforrások idézése során – természetesen különösen ügyelve a pontosságra – törekedjen arra, hogy az adott rendelkezés tartalmát, releváns elemeit mutassa be. A szabályok hosszabb szószerinti idézésének csak akkor van helye, ha kifejezetten a rendelkezés megfogalmazásának van jelentősége.